Himmel. — *e) Zeit.*

रमयन्तिका f. N. pr. einer Tänzerin Daçak. 82,18.

रमलशास्त्र n. Titel eines Werkes Bühler, Rep. No. 546.

रमाकान्त, रमाधव und रमाधिप m. Bein. Vishṇu-Kṛshṇa's.

रमानाथ m. 1) desgl. — 2) N. pr. verschiedener Männer.

रमापति m. Bein. Vishṇu-Kṛshṇa's.

*रमाप्रिय n. *Lotusblüthe.*

*रमावेष्ट m. *Terpentin.*

रमाश्रय m. Bein. Vishṇu's.

*रमितंगम m. संज्ञायाम्.

रमेश und रमेश्वर m. Bein. Vishṇu-Kṛshṇa's.

*रम्फ्, 1) रम्फति (गतौ, हिंसायाम्). — 2) भ्रम्फति (हिंसायाम्).

1. रम्ब्, रम्बते *schlaff herabhängen.* — Mit अव dass. — Mit आ in आरम्बण (अनारम्बण).

2.*रम्ब्, रम्बते (शब्दे, गतौ).

1. रम्भ् s. रभ्.

2. रम्भ्, रम्भते *brüllen.* — Mit उप *mit Schall erfüllen, erschallen lassen.*

1. रम्भ 1) m. *a) Stab, Stütze.* — *b) der fünfte* 2. कल्प *h).* — *c)* N. pr. *α)* des Vaters des Asura Mahisha. — *β)* eines Schlangendämons VP.^{2}. — *γ)* verschiedener Fürsten. — *δ)* eines Affen. — 2) f. रम्भा *a) Musa sapientum, Pisang.* Mit ihrem Stamme werden häufig die weiblichen Lenden verglichen. — *b) eine Art Reis.* — *c) Buhldirne* zu Spr. 1686. — *d) ein best. Metrum.* — *e)* Name der Dâkshâjaṇî im Malaja-Gebirge. — *f)* N. pr. einer Apsaras Kâd. 90,10.

2. रम्भ 1) Adj. *brüllend* in गो°. — 2) *f. आ *Gebrüll.*

रम्भक m. N. pr. eines Mannes.

रम्भातृतीया f. *ein best. dritter Tag.*

रम्भाभिसार Titel eines Schauspiels.

रम्भाल Suçr. 2,14,2 vielleicht fehlerhaft für रसाल.

रम्भाव्रत n. *eine best. Begehung.*

रम्भास्तम्भ m. *Pisang-Stamm* Naish. 7,7.

रम्भास्तम्भन n. *das Verwandeln der* Apsaras Rambhâ *in eine Säule* Mahâvîraḱ. 3,19. Vgl. R. 1,64,12. fgg.

रम्भिन् Adj. 1) *einen Stock tragend*; m. so v.a. *Greis.* Nach Sâj. *Thürsteher.* — 2) f. रम्भिणी etwa *Schaft* (des Speers).

रम्भोरु Adj. (f. eben so, aber häufiger °ऊ) *mit Lenden, die Pisang-Stämmen gleichen,* Spr. 7641. 7656.

रम्य 1) Adj. (f. आ) *a) ergötzlich, angenehm, anmuthig, schön.* — *b)* *=बलकर. — 2) m. *a)* *Michelia Champaka. — *b)* *eine andere Pflanze,* = बक. — *c)* N. pr. eines Sohnes des Âgnîdhra. — 3) m. oder n. *ein anmuthiger Ort* Vishṇus. 99, 16. — 4) f. रम्या *a) Nacht* Hariv. 3588. — *b)* *Hibiscus mutabilis* Râǵan. 5,80. = मकेन्द्रवारुणी 3,61. — *c) eine best.* Çruti S. S. S. 23. — *d)* N. pr. einer Tochter Meru's. — 5) *n. *a) die Wurzel von Trichosanthes dioeca.* — *b) der männliche Same.*

रम्यक 1) m. *a)* *Melia sempervirens* Bhâvapr. 1, 204. — *b)* N. pr. eines Sohnes des Âgnîdhra. — 2) f. (आ) und n. *eine der acht Vollkommenheiten im* Sâṁkhja. — 3) n. *a) die Wurzel von Trichosanthes dioeca* Suçr. — *b)* N. pr. *α)* des von 1) *b)* beherrschten Varsha. — *β)* eines Waldes.

रम्यग्राम m. N. pr. eines *Dorfes* MBh. 2,31,14.

रम्यता f. *Anmuth, Schönheit* 294,23. Hem. Par. 2,18.

रम्यत्व n. dass.

*रम्यपथ Adj. *mit anmuthigen Wegen versehen* L. K. 1063.

*रम्यपुष्प m. *Bombax heptaphyllum* Râǵan. 8,9.

*रम्भफल m. *Strychnos nux vomica* Râǵan. 9,149.

रम्यरूप Adj. *von lieblichem Aussehen, reizend* Bhâm. V. 4,18.

रम्यश्री m. Bein. Vishṇu's.

रम्यादि m. N. pr. eines Mannes.

*रम्र m. 1) = भ्रमण. — 2) = शोभा.

*रय्, रयते (गतौ).

रय m. (adj. Comp. f. आ) 1) *Strömung, Strom.* — 2) *schnelle Bewegung, Geschwindigkeit.* रयेण (Kâd. 2,12,3) und रयात् *eiligst, stracks.* — 3) *Lauf* in übertragener Bed. — 4) *heftiger Drang, Heftigkeit, Innigkeit.* — 5) N. pr. zweier Fürsten.

रयक m. v. l. für रवक.

रयणसार Titel eines Werkes Bühler, Rep. No. 664.

रयप्रश्नसूत्रसिद्धान्त m. Titel eines Werkes.

रयमणि m. विष्णो °मणी Name zweier Sâman Ârsh. Br.

रयस् in भ्रमूर्तरयस्.

रयि 1) m. f. (selten) Sg. und Pl. *Habe, Besitz;* auch wohl *Werthgegenstand, Kleinod.* — 2) m. *a) Stoff.* — *b)* N. pr. eines Âṅgirasa; fehlerhaft für रज्रि. — 3) vielleicht Adj. *reich* Ṛv. 8,31,11. 9, 101,7.

रयिक m. N. pr. = रैक.

रयिद oder °दा Adj. *Besitz gebend.*

रयिमत्तम Adj. *überaus viel besitzend.*

रयिपति m. *Herr des Besitzes.*

रयिमन्त् Adj. 1) *mit Besitz verbunden; wohlhabend, reich.* — 2) *das Wort* रयि *enthaltend.*

रयिवन्त् Adj. *reich.*

रयिविद् Adj. *Habe findend,* — *besitzend.*

रयिवृध् Adj. *am Besitz sich erfreuend.*

रयिषच् (stark °षाच्) Adj. *Besitzes theilhaft.*

रयिषाह् (stark °षाढ्) Adj. *über Besitz gebietend.*

रयिष्ठ n. Name verschiedener Sâman.

रयिष्ठा, रयिष्ठान (AV. 7,76,6) und रयिस्थान Adj. *begütert;* m. *ein reicher Mann.*

रयीयन्त् Adj. *Besitz wünschend.*

रयीषिन् (!) Adj. *Schätze begehrend.*

रय्यावट् m. N. pr. eines Mannes. Vgl. रथावट्.

रराट 1) n. = ललाट *Vorderkopf, Stirn.* — 2) f. रराटी *a)* dass. nur Bhâg. P. — *b) Gewinde von Gras, welches am östlichen Eingange des Schuppens für die sogenannten* Havirdhâna *angebracht wird,* Âpast. Çr. 11,8,1.

रराट्य 1) Adj. (f. आ) *zur Stirn in Beziehung stehend.* — 2) f. आ *a)* = रराट 2) *b)* Çat. Br. 3,5, 3,24. — *b) Horizont.*

रराविन् Adj. scheinbar Ṛv. 8,39,2. 10,40,7. Es ist mit Delbrück अरावन् anzunehmen und zwar 8,39,2 in der Bed. *feindselig,* 10,40,7 in der Bed. *Ross.*

*रर्फ्, रर्फति (गतौ).

रलमानाथ m. N. pr. eines Dichters.

रलरोल etwa *Geheul, Wehklage* Hem. Par. 12,314.

रला f. *ein best. Vogel.*

रल्लक m. 1) *eine Hirschart* Kâd. 128,23. 137,2. — 2) *ein wollenes Tuch, eine wollene Decke.* — 3) *die Augenwimpern.

रव m. (adj. Comp. f. आ) *Gebrüll, Gedröhn, Donner, Geschrei, Gesumme, Gesang; Laut, Ton* überh.

रवक m. *eine Zahl von 50 Perlen, wenn diese ein* Dharaṇa *wiegen,* Hemâdri 1,546,7.

रवण 1) Adj. *a) brüllend, schreiend, singend* u. s. w. Bhaṭṭ. — *b)* *=तीक्ष्ण. — *c)* *=चञ्चल. — 2) *m. *a) Kamel* Râǵan. 19,21. — *b) der indische Kuckuck.* — *c) Bachstelze* (भण्डक). — *d)* N. pr. *α)* eines Schlangendämons. — *β)* eines Mannes. — 3) *n. *Messing.*

*रवणक *ein Seihgefäss mit einer Röhre* (buddh.).

रवत m. = रव Âpast. Çr. 8,11,19. 20.

रवथ m. 1) dass. — 2) *der indische Kuckuck.*

रवस् in पुत्ररवस् und बृहद्रवस्.

रवस in पुत्ररवस.

रवि m. 1) *eine best. Form der Sonne, Sonne* überh.; *der Sonnengott.* — 2) = रविदिन *Sonn-*